

Výstřižková služba
Pražské informační služby
Praha 1, Letenská 2
Telefon 631-74

VÝSTŘÍŽEK Z ČASOPISU

Svobodné slovo, Brno

19. října 1963

ze dne

Scapinova šibalství v Divadle Petra Bezruče

NEBÝVA ZVYKEM, že referát začíná částečnou polemikou s programovou předmlouvou, kterou tentokrát napsal dramaturg divadla Z. Hedvábný, a která na rozdíl od většiny podobných předmluv se vyznačuje osobitostí, duchaplností a poštěhý. Názor, že Molièrův Scapino je „jedním z těch taškářů, které milujeme i přes jejich nevalné morální kvality“, je totiž problematický. Inscenace našťáší se tohoto pojetí nedržela. (Režie M. Kučera, scéna L. Hruža.) Neboť o skutečných morálních vlastnostech Scapinových svědčí nadevší pochybnost např. to, že nikdy se nedopouští morální zraždy. A režisér také tuto složitou skutečnost velmi zřetelně postřehl, rovněž i B. Čvančara jako Scapino. Spojení geniální chytrosti s prostotou jednání a s neschopností angažovat se v maloměstských pletkách boje za to, urvat co největší krajíc, to je společenský znak všech Scapinů, Švejků, Figarů — v tom je i jejich neporazitelná společenská hrdość. Režisér zřejmě promyslel hru bez jakékoli improvizace s matematickou důkladností jako tahy na šachovnici, aby ve stylizaci nic neuteklo — k tomu je ovšem třeba zvládnout do detailu i odchody z jeviště — a zároveň aby to bylo ještě tak trochu školsky ukázkové členění prostoru hereckou akcí. Nicméně jako o celku lze mluvit o představení jen s uznáním. Čvančarův Scapino je jistě zatím nejlepší postavou, kterou tento he-

rec na jevišti Bezručova divadla vytvořil. Tvárné figurky vytvořili i M. Koutný v úloze Arganta, A. Borovec v úloze Gerouta a J. Kodet ve vždy obtížné roli molièrovského milovníka. Některé režijní nápady zasluhují zvláštní pozornost. Např. jisté „zpoetizování“ naturalistické scény výprasku, nebo otevření 2. dějství Scapinem zabalným v pytlí — to vše by ovšem v podtržení záměrné iluze potřebovalo práci se světlem.

Nakonec jen humorný závěr premiéry, kde mezi několika už oponami obdržel představitel Silvestra R. Volf místo kytičky dar patrně daleko cennější — láhev pravého octa! L. Buzek